Doğan Kardeş

SAYI 12 15 MART 1976 250 KURUŞ

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
15 MART 1976
Sayı: 12 Sıra No: 1052
Yıl : 31 Cilt : 1

Sahibi :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. adına

KEMAL ERHAN

Yazı İşleri Müdürü
ŞEVKET RADO

Yazı İşleri ve İdare :

Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon : **27 95 10 (Santral) ★** Dağıtım ve Abone: **Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenârî Sokak 1 - İSTANBUL**

ABONE ŞARTLARI

Yurt içi adi posta, yıllık: **130 TL. ★** Altı aylık: **65 TL. ★** Yurt dışı adi posta, yıllık: **210 TL. ★** Altı aylık: **105 TL. Yurt dışından abonelerini uçakla isteyenlerden bulundukları ülkeye göre ayrıca uçak ücreti alınır. Adres değişikliği için 100 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir. Abone: Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu Molla Fenari Sok. No. 1 ISTANBUL**

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.
Gönderilen yazı ve resimler iade edilmez.

İLÂNLARINIZ İÇİN İLÂN SERVİSİMİZE MÜRACAAT ETMENİZİ RİCA EDERİZ.
Tel. : 27 95 10

KAPAKTAKİ RESİM :
Mustafa Kemal Atatürk
Çanakkale Siperlerinde
(Yazısı 16. sayfada)

30 LİRA DAHA UCUZ

Doğan Kardeş'e yıllık abone olacaklara % 25 indirim yapıyoruz.

BİR dergiye abone olmanın sağladığı yararları biliyorsunuz değil mi? Piyasaya çıktığı gün kapınıza kadar getirirler. Güzel bir ambalaj içindedir. Her hafta dergi almak için dükkânlara uğramaktan kurtulursunuz. Dergi buruşmaz, yırtılmaz, tertemiz kalır. Hepsinden önemlisi, daha ucuza gelir.

Evet, Doğan Kardeş dergisine bu yıl abone olursanız size tam 30 lira ucuza gelecektir. Her biri için haftada 250 kuruş vererek yılda 130 lira ödemek yerine sadece 100 lira verip bütün bir yıl (52 hafta) Doğan Kardeş'i hem de evinizde alabileceksiniz. 27. sayfamızda ayrıntılarıyle okuyacağınız gibi, normal fiyatından yüzde yirmibeş eksiğine alacağınız 52 Doğan Kardeş için kolaylıkla abone olabilirsiniz.

Bilinmesi gereken şu ki, Doğan Kardeş'e bu yıl, yıllık abone olanlar, onu yüzde yirmibeş ucuza alacaklar.

Bu güzel haberi duyurduktan sonra gelelim bu hafta Doğan Kardeş'te okuyacağınız yazılara.

Okumaya başlamadan önce şöyle yapraklarını çevirerek bir bakın, değişiklikler nasıl gözünüze çarpacaktır. Zihinleri karıştıracak kadar büyük değişiklikler değil. (Zaten öylesi doğru olamaz. Bir evin içinde yerli yerine konulmuş eşyayı bile apansız değiştirmekten nasıl çekinilirse, bir derginin düzenini de gelişi güzel altüst etmekten öyle sakınılmalıdır).

Bununla beraber bakın bakalım, bu alışılmış kalıp içinde kaç yenilik bulacaksınız?

Dergimizin amacı, sizler gibi, her gün biraz daha büyüyen, zihni açılan, çalışkan, iyi yürekli ve dikkatli öğrencilere, okumanın tadını daha çok duyurmaktır. Duyurmak ve doyurmak. Dergimizde yeteri kadar soluk kesici serüven, resimli romanlar var. Ama başka çeşitlerin de çoğalması hoşunuza gitmez mi?.. Yerli hikâyeler, fıkralar, meraklı haberler, şerefli geçmişimizden heyecanlı anılar, çağdaş bilimden öğretici yazılar, hediyeli bulmacalar, kardeş okuyucularla ilişki kuracak mektuplaşmalar, annelerinizden mektuplar, küçük kardeşinize okuyacağınız masallara kadar pek çok şey bulundurmak, okullarda sizi bulmak ve sizlerle konuşmak (ne dersiniz) hoşunuza gitmez mi?..

Bir de ucuzluk getirdik. Haftaya yine buluşalım.

DOĞAN KARDEŞ

27. SAYFAMIZDAKİ İNDİRİMLİ ABONE FORMUNU MUTLAKA GÜRÜNÜZ

TELEKS NEDİR? NASIL İŞLER?

BİRBİRİMİZDEN uzak yerlerde olduğumuz zaman haberleşmek istediğimizde mektup yollamak yerine telefon etmekten ne kadar daha çabuk sonuç aldığımızı bilirsiniz. Ama telefonun da sakıncaları var: Oldukça uzak yerlerle telefonlaştığımız vakit, sözler pek anlaşılmaz; konuştuğumuz kimse ne söylediğimizi anlayamaz; ya da işittiklerini not edemez. Bir olasılık daha var: Konuşmak istediğimiz kişi, karşı tarafta bulunmayabilir; bir yere gitmiş olabilir. O zaman hiç haberleşemeyiz.

Oysa şimdi, hem telefon etmek, hem de mektup yazmak yerine geçen bir cihaz, bu problemleri rahatça çözebiliyor. Onun adı, Teleks'tir.

Teleks, gittikçe yaygınlaşıyor; daha çok yerlerde kullanılmaya başlıyor. Onun nasıl çalıştığını merak etmez misiniz?

KOCAMAN BİR YAZI MAKİNESİ GİBİ

Büyük bir yazı makinesine benzeyen teleks cihazını kullanan kişi adeta makinede yazı yazıyormuş gibi tuşlara basarak cümlelerini kurar ve haberini gönderir.

Gönderici makinede bu haber yazılıp yollanadursun, yüzlerce, binlerce kilometre uzakta bile olsa onu aynı zamanda alır. Sizin anlayacağınız, bir uçta yazılan mesaj, öbür uçta hemen okunur. Bu mesaj kablo ile ya da radyo aracılığı ile gönderilir. Her iki uçtaki makineler işler durumda oldukça, yazdıklarınız böylece istediğiniz yere aynı zamanda erişebilir demek istiyoruz.

Alıcı makinenin başında kimse bulunmasa da yazılar yine çıkar, onları sonra da okuyabilirler... Telefondan çok farklı değil mi?

Ama telefona benzeyen bir yanı var: Teleks cihazını işletmeden önce, tıpkı telefonla konuşmak isterken yaptığınız gibi bir numara çevireceksiniz. Öbür uçtaki makine açılır açılmaz size hemen haber gelecektir ve haberleşmeye başlayacaksınız.

Uzak yerlerle çok çabuk konuşmak söz konusu olduğunda, teleks, şimdiki halde en ileri cihazdır. Sessiz çağdaş telefon. ■

RESİMDE GÖRDÜKLERİNİZ

1 — Telefonda olduğu gibi numara çevirmek için kullanılan kadran.

2 — Yazı makinesinde olduğu gibi dizili tuşlar. (Her tuş alıcı uca bir elektronik işaret iletir ve onlar orada harfler halinde belirir).

3 — Gönderilen ve alınan haber için iki ayrı mürekkep kullanılır.

4 — Bazı yazılar önce bir teyp üzerine delikli olarak çıkar, sonra bu teyp telekse geçirilir. Böylece yazı, normal hızın üstünde, daha çabuk öbür uca geçer.

ÜLKELERİN

Birçok tarih olaylarının önünde giden ve canla başla korunan sembol

BİR milletin bayrağı bir ülkeyi tanıttıktan başka o ülkenin tarihini, insanlarını ve amaçlarını da yansıtır.

Bayraklar birçok tarihî olayların önünde dalgalanmıştır. Onun için savaşılmıştır ve onu korumak uğrunda can verilmiştir.

Savaşta bayrak ölesiye savunulur, korunur. Bayrağı taşıyan kişi ölecek olsa, ya da yaralansa bir başka asker onu eline alır ve bayrak dalgalanmakta devam eder. Dalgalandıkça da askerin morali güçlenir.

Milletlerarası olaylarda bayraklar yanyana dalgalanırken her biri bir milleti tanıtır ve onun tarihini canlandırır. Örneğin, Olimpiyat oyunlarında her topluluk kendi milletinin bayrağını taşıyarak stadyuma girer. 1953 yılı mayıs ayında 80 günlük bir çabadan sonra ve dünyanın en yüksek tepesi Everest'e çıkmayı başaran heyet oraya İngiltere, Nepal, Hindistan ülkelerinin bayraklarını ve Birleşmiş Milletler bayrağını dikmişti. 1969 yılının 21 temmuzunda Neil Armstrong ve Edwin Aldrin isimli iki astronot, aya ayak basan ilk insanlar olarak oraya Amerika'nın bayrağını dikmişlerdi.

Bayrağın tarihi çok eskidir. Bir zamanlar savaşa giren Mısırlılar'ın ellerinde renkli kurdeleler, sallanan değnekler görülürdü. Romalı askerler de Vexilla adı verdikleri, bir kargı veya mızrak ucunda dalgalanan, dört köşe renkli kumaşlar taşırlardı.

Türk Bayrağı bayrakların en güzeli ve en alımlısıdır.

BAYRAKLARI

BAYRAK RENKLERİ

Bayraklarda yedi temel renk kullanılır: Kırmızı, beyaz, mavi, yeşil, sarı, siyah ve turuncu... En çok kullanılan renk kırmızıdır.

Çeşitli milletlerin bayrakları üzerindeki birtakım işaretler görülür. Bunların anlamları vardır. Bazı milletlerin bayrağında haç göze çarpar. Bunlar Hristiyan dininde olan ülkelerin bayraklarıdır. İsviçre, Danimarka, İsveç, Norveç bayrakları böyledir. İngiltere'nin de bayrağında bu gibi işaretler vardır.

Hilâl ise, Müslüman simgesidir. Biz Türkler'in (Yıldızı ile beraber) bayrağı başta gelmek üzere Cezair, Libya, Tunus, Moritanya, Pakistan ve başka bazı Müslüman ülkelerin bayraklarında hilâl görünür.

TÜRK BAYRAĞI

Bizim ayyıldızlı bayrağımızın tarihi şöyledir: İslâm dinini kabul etmeden önce çeşitli Türk devletlerinde «Damga», «Tuğ» adları altında bayraklar kullanılmıştır. Daha sonra Türkler'in kurdukları ilk büyük imparatorluk olan Gazneliler'de bayrak siyahtı. Ortaçağ sonlariyle Yeniçağ'ın başında dünyanın en güçlü devleti olan Osmanlılar'ın kullandığı pek çeşitli bayraklar vardı. 14. yüzyılda beyaz, 15. yüzyılda da kırmızı bayraklar kullanılmıştır.

Bugünkü bayrağımızın esası olan kırmızı zemin üzerine ayyıldız 18. yüzyılın sonlarına doğru resmî bir şekil almıştır. Ancak bayraktaki yıldız, bugünkü gibi beş köşeli değil, sekiz köşeliydi. Beş köşeli halini 1860'ta almıştır.

SON ŞEKİL

Nihayet 29 mayıs 1936'da kabul edilen bir kanunla Türk bayrağının şekil ve oranları kesin olarak tespit edilmiş, ertesi yıl yayınlanan bir kararnameyle de bayrağın kullanılış şekli bir düzene sokulmuştur.

Bayrak genel olarak sabah saat sekizde çekilir, güneş batarken indirilir. Evlere, dükkânlara yalnız millî bayramlarda asılabilir. Cumhurbaşkanlığı forsu, Cumhurbaşkanı'nın bulunduğu binaya, bindiği arabaya ve deniz araçlarına dikilir. Bayrak sökük, yırtık, kirli halde asılamaz.

Bayrağımızın her zaman başımızın üstünde yeri vardır. ■

Everest'e tırmanan dağcılar. Birleşmiş milletlerin bayrağı ile kendilerininkini zirveye diktiler.

Romalı askerler bayrak yerine mızraklarında savaşa giderken bir kumaş parçası dalgalandırırlardı.

6 BALIK ÇOCUK

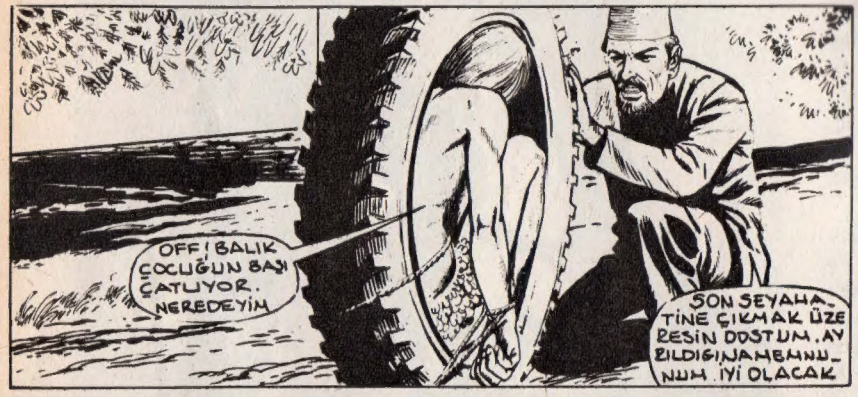

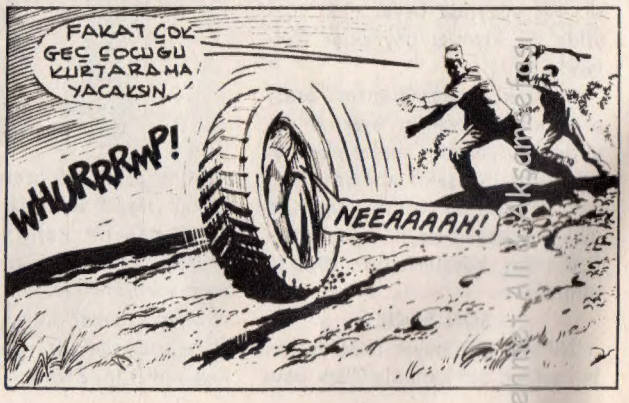

KRAAK

GUU-UUGH!

KAHROL BANDHAR! HAİN SENİ!

THWUUMP!

BUNUN İŞİ TAMAM. ŞİMDİ BALIK ÇOCUĞU KURTARMALIYIM.

EEAAGH!

CYRUS TEPEDEN AŞAĞI KOŞTU. AMA...

İMKANSIZ YAKALAYA MIYORUM.

BALIK ÇOCUK BU DÖNÜŞTEN BAYILDI.

NUUUUH!

WHEEEESH!

THWAR-R-UMP!

BU DA NESİ LASTİK BİR YERE DÜŞTÜ.

CYRUS HEMEN TEPEDEN AŞAĞI İNDİ.

TANRIM! BU BİR KUYU.

HERHALDE TERKEDİLMİŞ BİR TUZ KUYUSU! BALIK ÇOCUK BURA YA DÜŞMÜŞ OLMALI

CYRUS HEMEN AŞAĞI İNDİ. FAKAT DİPTE

DİP TUZ KRİSTALLERİNDEN MEYDANA GELMİŞ BİR BATAKLIK

SLURRSSH

İLERDEN BİR SES GELDİ DÖNDÜ

EYVAH!

BLUP SLURRG

TEKERLEK BATIYORDU. YAVAŞ YAVAŞ GÖZDEN KAYBOLDU

(Devamı Var)

SEKİZ YAŞINDA BİR ŞAİR

Onun o yaşta şiir yazabileceğine kimse inanmıyordu, ama yine de kitaplarını satın alıp okuyorlardı.

Birçok ünlü şâirlerin, yazarların kitaplarını basmış olan Rene Juyar, elinde bir kâğıt tomarı tutuyor ve şaşkın şaşkın bakıyordu. Karısı sordu:

— «Neyin var Rene? Pek şaşırmış görünüyorsun?»

Rene, elindeki kâğıtların en üstündekini ayırarak karısına verdi:

— «Oku şunu. Nasıl buluyorsun, bana söyle.»

Bayan Juyar, kocasını baştan aşağı süzdü. Onun eve, zaman zaman böyle kâğıt tomarları getirdiğini bilirdi. Çünkü kitap basan bir adamdı. Kendisine verilen müsveddeleri gözden geçirirdi. Fakat hiç bir zaman bu kadar şaşkın ve telâşlı görünmemişti.

Kocasının elinden kâğıdı aldı. Üzerinde bir şiir yazılıydı. Okumaya başladı:

Kum üzerinde yapılmış bir ev
Rüzgâra dikili bir çam ağacı sanki
Bir ev ki içinde şarkılar yankı yapıyor
Denizin de iniltileri duyuluyor
Kum üzerine kurulmuş bir ev
Öğle vakti altın hışırtılar çıkarıyor
Ve geceleri,
Ay ışığı altında benzi soluk duruyor
Sabahları ise kankırmızı.

Bayan Juyar, heyecanla:

— «Çok güzel,» dedi. Fakat niçin bu kadar telâşlanıyordu?

Rene Juyar:

— «Ama biliyor musun,» dedi. «Kim yazmış bunları?»

— «Kim yazmış?»

— «Sekiz yaşında bir kız çocuğu... Bu çocuk bir dâhi!.. Şimdi onun başka şiirleri de var mı diye araştırıyorum. Kitabını çıkaracağım. Eğer bu çocuğun şiirlerinin tümünü basarsam, Fransa hayran kalır.»

HERKES ONU MERAK EDİYOR

Olay bundan on beş yirmi yıl önce Paris'te geçiyordu. Kitapçı Rene haklı idi. Çünkü kitabı bastığı zaman, okuyan herkes hayran kalmıştı. Minu Drue adındaki çocuk şâiri görmek, onunla tanışmak için Rene'nin dükkânına gelip gidenlerin hesabı yoktu. Sekiz yaşında küçük, çelimsiz bir kız çocuğunun bu güzel mısraları yazmış olmasına ihtimal veremiyorlardı.

Minu'ya gelince, Matmazel Klod Drue adında bir bayan tarafından iki yaşındayken evlâtlık edinilen bir öksüzdü. Ona özel dersler aldırtmıştı. Henüz altı yaşındayken şiir söyleme yeteneğini görünce şaşıp kalmış ve onu değerlendirmeye çalışmıştı.

Minu, bir müzik öğretmeni olan Deskav isimli bir bayana da arada bir mektup gönderiyordu. Bir defasında şöyle demişti:

«Dün gece, ünlü Alman bestecisi Bah'tan parçalar duydum... Çalınan müzik, kocaman bir ağacı peşinden sürükledi. Ve onu, muhteşem sesler çıkararak havaya kaldırdı.»

Minu'nun mektup yazdığı kişilerden biri de Pastör Valeri isimli bir profesördü. Bu profesör zekî bir adamdı. Ülkenin ünlü edebiyatçılarının, bilginlerinin katıldığı Fransız Akademisi üyelerindendi. Bayan Deskav ile profesör Pastör, Minu'nun yazılarından o kadar etkilendiler ki, onları bir araya getirip kitapçı Juyar'a götürdüler. Çok sürmeden kitap «Şiirler ve mektuplardan parçalar» adı altında basıldı. Sene 1955...

O MU YAZIYOR, BAŞKASI MI?

Kitabı eleştirecek olan yazarlar hayret içinde kalıyorlardı:

— «Olamaz,» diyorlardı. «Bu kadarcık bir çocuk böyle şiir yazamaz. Mutlaka annesi yazmıştır.» Ünlü bir edebiyat eleştiricisi «Şimdiye kadar bu yaşta bir çocuğun, kelimeleri böylesine müzikal bir uyumla kullandığını görmediğini» yazıyordu.

Bir başkası:

— «Saçma,» diye cevap veriyordu. «Bunlar, bir çocuğun başarabileceği işler değildir.»

Bir üçüncüsü ise:

— «Hayır, sen yanılıyorsun,» diye haykırıyordu. Minu Drue'nin bir dâhi olduğunu söylemeye dilin varmıyor. Onu kıskanıyorsun.

AÇIK SINAV

Bir ara tartışmalar o kadar kızıştı ki, Rene Juyar, Minu'nun üstün zekâsını ispatlamak zorunda kaldı. Onu evlâtlık edinmiş olan bayan Drue'den ricada bulundu. Çocuğu tek başına bir odaya aldı ve ona bir şiir yazmasını teklif etti. Minu da yazdı. Artık Juyar, sevindi:

— «Görüyorsunuz ya,» diyordu. Drue şiirlerini kendisi yazıyor. İşte bunları benim gözümün önünde tek başına yazdı.

Fakat yine de çok kimseyi inandıramıyordu. Juyar'ın kendilerine oyun oynadığını ileri sürüyorlardı.

Bütün bu tartışmalar süredursun, Minu'nun ikinci kitabı çıktı. 1956 ve 1957 yıllarında iki kitabı daha çıktı ve başta İngilizce olmak üzere çeşitli dillere çevrildi.

Bu sırada Minu on yaşını bulmuştu. Sonraki yıllarda Minu'nun birkaç kitabı daha çıktı. Bu kitapları üzerinde ötekiler kadar durulmadı, ama bir zamanların en büyük «edebiyat olayı» olarak koca bir ülkeyi sardığı şüphesizdi. Minu, çocuk yaşında büyük başarıların tadını çıkarmıştı. İmrenilecek şeydi bu.

YAMAN GAZETECİ

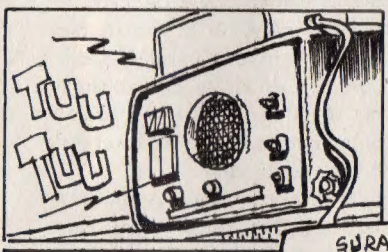

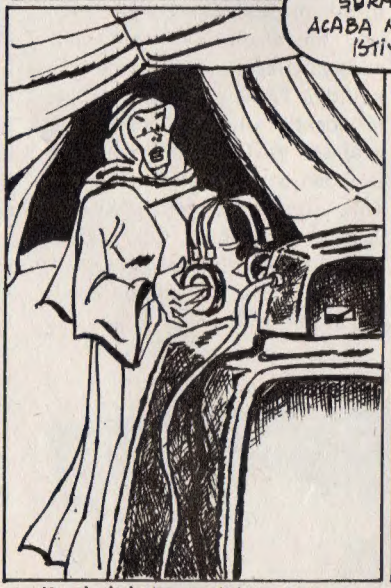

YAMAN BU DÜŞÜNCELER İÇİNDEYKEN TELSİZ SİNYALLERİ DUYULUR FAKAT BAĞLANTI KURULAMAZ, O SIRADA....

petrol korsanları

FAKAT YAMAN FIRTINA IÇINDE FARK ETTIĞI INANILMAZ ŞEYI DÜŞÜNÜR!!!

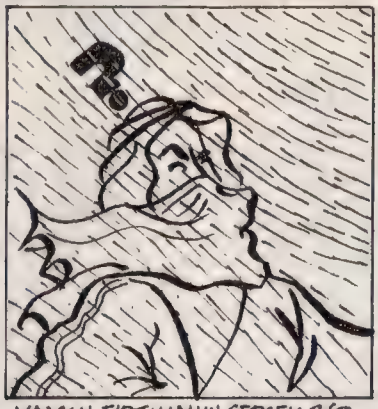

YAMAN FIRTINANIN GERÇEK BIR DOĞA OLAYI OLMADIĞINI DÜŞÜNÜR!!!

VE MERAKINI YENMEK IÇIN GÖRDÜĞÜ ŞEYE DOĞRU INATLA YÜRÜR!!!!

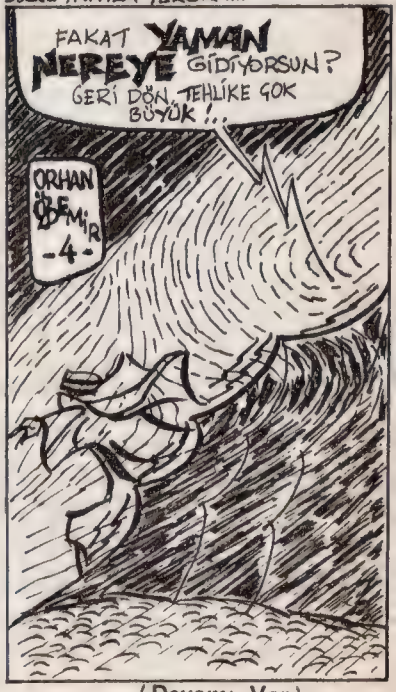

(Devamı Var)

...O MAJÖR MANTARFONİ

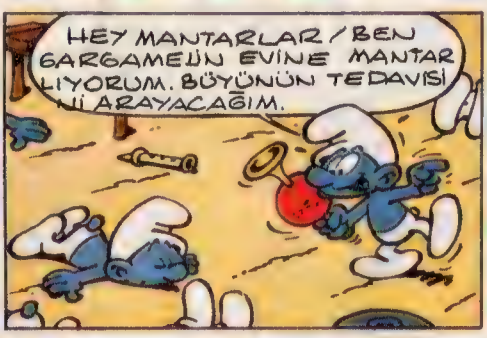

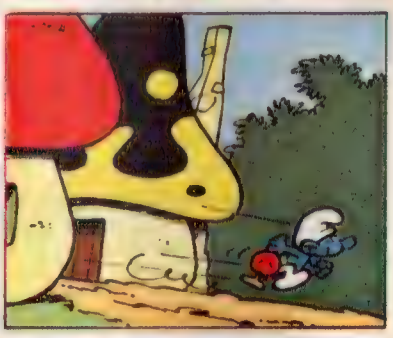

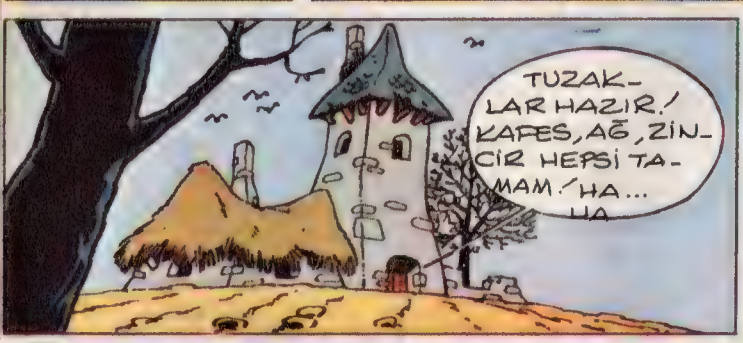

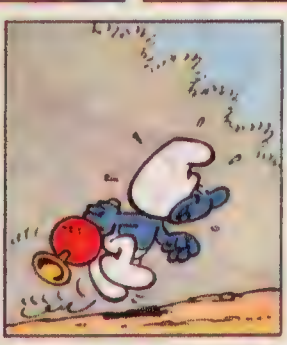

BÜTÜN BUNLAR BU TÜRLÜSİFON UN YÜZÜNDEN:
AH!
UĞURSUZ GARGAMEL BU ALETİ BİZE UĞURSUZLUK GETİRDİ..!
AMA BELKİ DE!
AMA DUR BA-KALIM. ŞİMDİ OLDU..!
DUR!
?
TURLUSİFLUK
TAMAM.! AYVAYI MANTARLADI...!
ACABA TEDAVİ BU KİTAPLARIN HANGİSİN-DE....
HOPPA..!
"SİHİRLİ TAŞLAR".. "KARA-BÜYÜ"... "OTLAR VE BÜYÜLER"... "BÜYÜLER BÜYÜDÜKÇE BÜ-YÜRLER".. AMMA ÇOK KİTAP VAR..!
AKSİ ŞEYTAN.! KAZ-MAYI EVDE UNUT-MUŞUM.!

(Devamı var)

DEDEMİN EVİ

Yazan:
KEMALETTİN TUĞCU

— «İnsanlar yalnız doğar ve yalnız ölürler kızım. Bir çocuk çırılçıplak dünyaya gelir. Bakılır, büyür, kazanmağa başlar. Ömrü yettiği kadar yaşar, sonra bir gün ölür. Yalnız doğduğu gibi, yalnız da ölür, yalnızca çekilip gider. Ama yaşadığı kadar etrafında sevdiği annesi, babası, daha sonra eşi, çocukları vardır.

Benim için böyle olmadı kızım. Ben doğdum, anacığım ben daha iki aylıkken ölmüş. Babam bana baktırmak için bir başka kadınla evlendi. Ama bu kadın, bu ikinci ana bana hiç bakmadı.

Önüme biraz yiyecek koyar, boş bir odaya kapatırdı beni. Evin içinde, bu koca köşkün içinde bir üvey anam, bir hizmetçi, bir ahçı, bir de ben vardım.

Arandığımı, okşandığımı hiç bilmem. Boş odada pencereden bakar, geçen kuşlara, kedilere seslenir, heyecanlanır, ellerimi çırpardım. Ama kuşlar, kediler bana karşılık vermezlerdi. O boş odada saatlerce, bazan bütün gün yalnız kalırdım. İşte bu küçüklük yıllarımda bende insanlardan bir çekinme huyu kaldı. Artık babam da bana yavaş yavaş yabancı bir insan oluyordu. Zannediyordu ki bana bakılıyor, besleniyorum, uyutuluyorum.

Hayır, bana bakmıyordu üvey annem. En küçük bir suçum olursa beni maşa ile döverdi. Benim için ağlamak da yasaktı. Ağlarsam maşa ağzıma da inerdi.

Gözyaşlarımı içime yedirir, hıçkırıklarımı avcumla ağzımın içinde boğar, maşanın verdiği acıları dişimi sıkarak yemeğe çalışırdım. İşte böylece ben yalnız büyüdüm. Üvey anne elinde yalnız. Babam da ne olsa bir erkekti. Üvey annemin sözlerine inanırdı. Zaten başında bin türlü dert vardı, beni nereden düşünecek. Tamam mı tamam.

Dedem içini çekerek anlatıyordu.

«İşte küçüklüğüm böyle geçti. Ben ilk okulu bitirdiğim sırada üvey annem de öldü. Kaldım bir hizmetcinin eline. İşte o zaman babam beni askerî ortaokula yazdırdı. Bir gün evden çıktım, artık askerlik hayatına, okul hayatına daldım.

İlkokulda da çekingenliğim, yalnızlığım yüzünden arkadaş edinememiştim. Koskoca bahçede, koskoca sınıflarda yapayalnız olduğumu sanırdım. Ben sokulmadığım, sokulmağa alışmadığım, arkadaşlarımdan çekindiğim için onlar da beni oyunlarına almazlardı.

Askerî okulda da böyle oldu. Dershanelerde, yemekhanelerde, yatakhanelerde hep yalnızlık duyardım. Herkes hafta sonunu

bekler ve sevinçle çıkarlardı. Babam beni okula bekâr yazdırdığı için ben çıkmazdım. Sınıflar boşalır, yatakhaneler boşalır, bütün okul boşalır, nöbetcilerden, birkaç bekâr arkadaştan başka kimse kalmazdı.

Kalan çocuklar başka şehirlerden geldikleri için evlerinden onlara mektup gelirdi. Bazen posta paketi de yollarlardı. Bunları sevinçle açar, dikkatle saklar, sonra mektuplar yazarlardı.

Bir bayram günü izin alarak köşke geldiğim zaman babamı evde bulamadım. Hizmetçi çıkıp gitmişti. Kapı kapalıydı. Şu bahçede tek başıma oturdum. İki saat kadar bekledim. Ne gelen var, ne giden. İçime yalnızlığın acısı çöktü. Kimse benimle ilgilenmiyor, kimse beni beklemiyor. Halbuki içimde insanlara karşı sonsuz bir sevgi var. Ama işte okula dönerken köprünün üstünde insanlara bakıyorum. Hepsi kendi havalarında. Sel gibi akıp geçiyorlar. Köprünün korkuluğuna dayanarak denize ve insanlara bakan bu küçük askerle kim ilgilenecek?

İşte okuldayım. Nöbetçi subay:

— «Niye döndün Ekrem?» diyor.

— «Babam bir yere gitmiş efendim.»

— «Başka kimsen yok mu?»

— «Hayır efendim.»

İşte böyle. Ne mektup, ne haber, ne arayıp soran. Daha sonra bir iki defa daha gittim. Babamı bulduğum oldu. Bana:

— «Nasılsın bakalım Ekrem,» dedi. «İyi görüyorum seni.»

İşte bu kadar. Babam beni üvey ana eline teslim etmekle çoktan gözden çıkarmış, harcamıştı. Daha sonra askerî okula da yazdırmıştı. Daha ne isterim.

Ne derslerimle ilgilenen, ne sınıf geçmeme sevinen var.

İkinci yıl öğrencilerden bir kısmını seçerek başka şehirdeki okula gönderdiler. Aralarında ben de vardım.

Kendi içime kapandım. Kendimi derslere verdim. Çok çalışkanlığım yüzünden liseden sonra askerî tıbbiyeye girmem mümkün oldu. İstanbul'a dönmüştüm. Okulun verdiği elbiseyi giyer, okulun verdikleri ile yetinirdim.

Bu arada hiç bir yakın arkadaşım olmadı. Zaman zaman kendime candan bir arkadaş bulmak için çalıştığım oldu. Ama arkadaşlarım belki beni soğuk karşıladı, belki de ben en küçük bir şeyden kırılan bir genç olmuştum.

(Devamı Var)

ANNENİN KÖŞESİ

BİZE YAZINIZ, HER MEKTUBA BİR HEDİYE

ÇOCUĞUNUZU hayata atılacağı güne kadar koruyacak, ona yol gösterecek, yön verecek, kişilik kazandıracak olan genç anneler.

Bu derginin size yardımcı olmasını istediğiniz kadar biz de sizin yardımınızı bekliyoruz. Çocuğunuzla aranızdaki ilişkilerin en olumlu biçimde gelişmesi bizim de dileğimizdir. Çocuğunuzun bilgisini artırmak, meraklarını yenmek ve ona sağlıklı günler içinde güzel bir vakit geçirtmek başlıca amacımız.

Bir yandan da onun aile çevresi içinde iyi bir insan, memleket hayrına bir evlât olarak yetişmesini diliyoruz.

Bu konuda siz annelerin ona iyi bir örnek olduğunuzu biliyoruz. Çocuklar tenkit edilmekten çok, örnek edinmekten hoşlanır. İyi bir anne olmak için neler yapıyorsunuz? Nelere katlanıyorsunuz?

Çocuğunuzu seviyorsunuz ve pek tabiî olarak ondan da sevgi bekliyorsunuz. Sizin sevginize lâyık olabilmek için çocuğunuz ne yapıyor; ne gibi güzel huylar taşıyor? Onunla anlaşamadığınız noktalar oluyor mu; ne yapıyorsunuz o zaman?

Çocuğunuzu yetiştirmekte okulun da yardımını görüyorsunuz elbette. Onun yaptığını siz destekliyor musunuz? Aranızda bir anlaşma kurulmuş mudur? Son aylarda bilmediğiniz neler öğrendiniz? Başka annelere de vereceğiniz öğütler var mı? Bize yazınız.

Çocuğunuzu da bize yazmaya özendiriniz. Annesini tarif etsin bize. Onu ne kadar sevdiğini, nasıl sevdiğini, niçin sevdiğini, kısaca (çok kısa) bize yazsın.

Hem sizin çocuklarınızı anlatmanızı, hem onların siz annelerini tanımlamalarını bu sayfalarda yayınlayacağız.

Bu köşe sizindir. Sizin ve çocuklarınızın... Bize yazınız.

● Bu sayfada mektupları çıkan her anne ya da çocuğa bir hediye gönderilecektir.

Adres: Doğan Kardeş, Annenin Köşesi, (Türbedar Sokak No 22, Divanyolu, İstanbul).

18 MART ÇANAKKA

Düşman öylesine yılmış ye yenilmişti ki Çanakkale Boğazı'nı bir daha denizden zorlayamadı; karadan da Atatürk sayesinde büsbütün uzaklaştırıldı. (Tabloda, batan düşman gemileri canlandırılıyor.)

BİRİNCİ Dünya Savaşı sırasında Osmanlı Devleti'nin Almanya ve Avusturya'nın müttefiki olarak İngiltere, Fransa ve Rusya'ya karşı savaşa girmesi üzerine Londra'da toplanan savaş meclisi, Çanakkale Boğazı'nın denizden donanma kuvvetiyle zorlanıp geçilmesine karar vermişti.

Kıyıları tepelerden meydana gelmiş dar ve dolambaçlı olan boğaz, deniz tarafından gelecek bir saldırıya karşı savunmaya çok elverişliydi. Ancak, bunun için çok iyi tahkim edilmiş olmalıydı. Halbuki buradaki savunma sistemi, top ve cephane bakımından hiç de yeterli değildi. Onu, ancak Türk'ün azim ve cesareti koruyacaktı.

HÜCUMLAR BAŞLIYOR

İlk saldırı 3 kasım 1914 tarihinde oldu. 18 savaş gemisinden kurulu İngiliz - Fransız birleşik donanması hücuma geçtiyse de karşılaştığı sert mukavemet üzerine çekilmek zorunda kaldı.

19 ve 25 şubatta tekrarlanan hücumlar aynı akıbete uğradı. Bundan sonra 5 ve 7 - 10 mart günlerinde yapılan saldırılar, Türk topçusu tarafından düşmana ağır kayıplar verdirilerek geri atıldı.

Fakat, asıl büyük hücum 18 mart 1915 günü oldu. 15 İngiliz, 4 Fransız zırhlısıyle üç kruvazör ve pek çok torpido, nakliye ve tahrip gemisinden kurulu birleşik düşman donanması saldırıya geçti. Hava sakin, deniz durgun, gök açık ve bulutsuzdu. Saat 10.30'da on düşman zırhlısı altısı önde, dördü arkada ve torpidolar tarafından korunarak giriş hattını aştılar. Pren Corc, Suiftşar zırhlıları Anadolu, Kuin Elizabeth, Lord Nelson, Agamemnon ve İnflekzibl ortadan ilerliyorlardı. Fransız gemilerinden kurulu ikinci grup ise Rumeli kıyısını izlemekteydi.

KARŞILIKLI SAVAŞLAR

Saat 11.15'te Halibli sırtları ilk salvoyu yedi. Buna, İntepe sırtlarındaki Türk bataryaları

LE ZAFERİ

Yazan: MİDHAT SERTOĞLU

karşılık verdiler. 11.30'da birinci savaş gemileri grupu Halibli sırtları hizasına kadar ilerlemiş, Fransız gemileri ise Seddülbahir hizasını aşmıştı. Bombardıman büyük bir şiddetle yapılıyordu. Kuin Elizabeth zırhlısı bu sırada ateşini, savunmasız halde bulunan Çanakkale kasabasına kaydırdı. Kasaba, bir anda alevler içinde kaldı. Saat 12'de, düşman yedekte bıraktığı öbür zırhlıları da savaş hattına sürdü. Çünkü artık netice söz konusu olmaya başlamıştı. Kilidbahir, Dardanos, Hamidiye ve Mecidiye tabyaları cehennem ateşi altında mukavemete devam ediyorlardı. Dardanos tabyasından şiddetli bir salvo yiyen Fransızlar'ın meşhur Buve zırhlısı olduğu yerde kaldı. Korkunç bir isabet alan İnfleksibil geriledi. Düşman, buna karşı bombardımanı arttırıp ateş kudretini en yüksek dereceye çıkardı.

DENİZİN DİBİNİ BOYLUYORLAR

İlk düşman torpidosu, Erenköy önünde denizin dibini boyladı. Bunu, bir mayın gemisi izledi. Aynı zamanda Hamidiye tabyasından üç dört salvo yiyen Buve'nin yan yattığı görüldü. Bu sırada bir mayına çarpması ve yeniden bir iki salvo yemesi, sulara gömülüp gitmesine sebep oldu. Golva zırhlısı ise ağır isabetler almıştı.

Saat 14'te Fransız gemilerine geri çekilme emri verildi. İngilizler ise ateşe devam ediyorlardı. Ancak, İnflekzibil tehlikeli şekilde su alıyordu. Irrezistibil zırhlısı da bir mayın yiyerek yan yatmış ve Türk mermileri altında hırpalanarak sürüklenmeye başlamıştı. Düşmanın ezici ateşine rağmen Türk tabyaları harikalar yaratıyorlardı. Bu sırada bir mayına çarpan Oşin zırhlısı da yan yatıp sürüklenmeye başladı. İngiliz gemileri üst üste tehlikeli isabetler alıyordu. Bir torpidonun daha batışı üzerine İngiliz amirali çekilme emri vermek zorunda kaldı.

18 mart 1915 günü, güneş batarken, bu kanlı macera Türk'ün tam zaferiyle sona erdi ve düşman yenilgiyi kabul ederek Çanakkale Boğazı'nı bir daha denizden zorlamaya girişemedi.

NELER KAYBETTİLER?

Bugünkü savaşta, birleşik düşman donanması şu kayıpları vermişlerdi: (Devamı 27. sayfada)

SİHİRLİ AYAKKABI

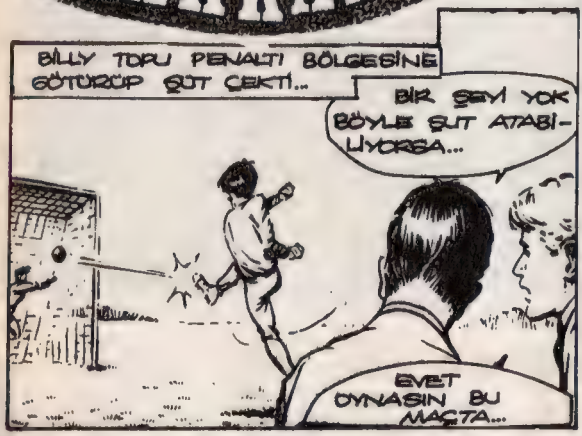

KALEDE, 2 SENE EVVEL PROFESYONEL FUTBOLA GİREN JOHN VARDI VE ÇOK BAŞARILI FUTBOL SERGİLEDİ...

İLK DAKİKADA 1-0 GERİDE KALAN TAKIMI İÇİN 2 GOL ATARAK GALİBİYETİ SAĞLADI VE MAÇ 2-1 GALİBİYETLE SONUÇLANDI.

ERTESİ SABAH...

GECE GENE UYUYAMAMIŞ MAÇ GECELERİ HEP BÖYLE OLUYOR BU ÇOCUĞA...

BİLLY GEORGE BİRLİKTE OKULA GİTTİ...

BİR YIĞIN SEYİRCİ GELMİŞ...

ÇOĞU KARŞI TAKIMIN SEYİRCİLERİ HEPSİ... BİZİM OKULDAN GELMELERİ GEREK...

BEŞ DAKİKA VARDI MAÇIN BAŞLAMASINA...

İYİ ŞANSLAR...

KEN-WOOOD! KEN-WOOOOD!

KENWOOD TAKIMI ÇIKTI... TANRIM YARDIM ET...

WALBURY HEMEN ATAĞA GEÇTİ..

KALECİ ONU TUTAR..

KALECİ TUTAR TABİİ..

FAKAT..

HATALI BİR VURUŞ..

TOP RAKİPLERİNE GİTTİ...

GOOOLLLL!

OLMAZ BU... YANLIŞ TAVIR BU...

PARDON ÇOCUKLAR..

İLK DAKİKADA 1-0 GERİDE İDİ KENWOOD...

BİR GOL YEDİK AYNI BOMBACININ KI GİBİ AYNI ŞEYMİ OLACAK BAKALIM..

Ooo

(Devamı var)

MÜFETTİŞ

HİKAYE

SERT, acımasız bir adama benziyordu. İşlerini doğru başarabilmesi için belki de böyle olması gerekiyordu. Başöğretmen odasına girer girmez pencereye yaklaşmış ve dışarıya bakmıştı. Sonra döndü:

— «Başöğretmen Bey,» dedi. «Kim bu buhçedeki ihtiyar?»

Başöğretmen gençten bir kimseydi. O da bazı işlerde acımasızdı, o da öğretmen arkadaşlarını ara sıra kırar, okulu düzeninde tutmak için kendi duygularını dinlemez, yalnız görevini düşünürdü.

— «Efendim,» dedi. «Ne kulağı duyar, ne işaretten anlar bir ihtiyardır bu. Kaç defa hademelere tenbih ettim, kaç defa bahçeden çıkarttırdım. Ama bir aralık bulup giriyor içeriye.»

Müfettiş söz anlamıyordu:

— «Burası okul,» dedi. «Park değil. Sokmayınız içeriye.»

— «Haklısınız efendim, biz de içeriye sokmamağa çalışıyoruz. Fakat çocuklar onu görünce bahçe kapısını açıyorlar. Sonra hademeler çıkarmağa kalksa öğrenciler bağırıp çağırıyor, engel oluyorlar.»

— «Ne demek bu? Burası düşkünler evi mi? Karakola haber verin, ailesine söyleyin bırakmasınlar okula.»

— «Ben bütün bunları yaptım Müfettiş Bey. Bir türlü şu ihtiyarın ayağını kesemedim okuldan.

— «Ne yapıyor bahçede? Çocuklara bir şeyler mi satıyor, yoksa onların yemişlerini mi yiyor?»

— «Bir şey sattığı yok Müfettiş Bey. Çocukları seyrediyor.»

— «Kulağı hiç mi duymuyor?»

— «Biraz duyuyor sanırım.»

— «Ben onu bahçeden atmasını bilirim. Geliniz bakalım.»

Başöğretmen müfettişin arkasına takıldı. Azarlandığı için canı sıkılmıştı. Bütün öğretmenler dersteydi. Bahçe bomboştu. Bir hademe çocukların yerlere attığı kâğıtları topluyordu.

İhtiyar, sıralardan birinin üzerine oturmuş, kamburlaşmış sırtı öne doğru daha çok bükülmüş, çenesi göğsüne değmiş kımıldamadan duruyor, belki uyuyordu. Kamış bastonu yere, ayaklarının ucuna düşmüştü.

★

MÜFETTİŞ başında eski bir kasket, gözlerinde tel saplı bir gözlük bulunan ihtiyara yaklaştı. Elini belki de iğrenerek paltosunun omuzuna dokundurdu. Ama sesi hiddetli bir adamın sesine benzemiyordu.

— «Beybaba,» diye seslendi.

İhtiyar belki sesi duymadı, ama omuzundaki sarsıntıdan irkildi. Yavaş yavaş başını doğrulttu, boş bahçeye, sonra kendisine bir daha seslenen müfettişe baktı.

Müfettiş:

— «Beybaba,» dedi. «Burası okul, anladın mı?»

— «Anladım,» dedi ihtiyar.

— «Anladınsa bir daha gelme buraya, büyüklere yasak.»

İhtiyar duyabilmek için elini kulağına ekliyordu:

— «Benim ne ziyanım var ki...»

— «Yasak dedim sana. Parka git. Haydi bakalım.»

— «Kovuyor musun beni? Kovuyorsun ha!»

— «Kulağına laf girmiyor ki, ne yapayım.»

İhtiyar avuçlarını dizlerine dayayıp bin güçlükle kalktı. Yüzünü müfettişe döndü:

— «Elli yıl öğretmenlik yaptım,» dedi. «Elli yılda hiç bir

(Devamı 27. sayfada)

MASAL

SÜS MERAKLISI KARGA

GEÇEN haftalar içinde televizyonda seyrettiğiniz programlardan birinde kocaman gözlü, küçük şapkalı, çok akıllı «Müfettiş» e türlü oyunlar eden karganın bir zamanlar tavus kuşu olmaya heves ettiğini işitmiş miydiniz?

Süse çok meraklı olan bir karga tavus kuşlarına bayılıyordu. Kendi kendine düşündü:

— Ben de onlar kadar güzel olabilirim.

Yere dökülmüş bir eski tavus tüyünü alarak kuyruğuna taktı:

— «İşte,» dedi. «Pekâlâ oldu. Şimdi ben de tavus kuşuyum.»

Böbürlenerek tavus kuşuna doğru yürüdü.

Ana tavus kuşu onu görür görmez öfkelendi:

— «Defol,» diye bağırdı. «Karga, sen del..»

Ve onu gagalamaya başladı.

Bunun üzerine karga arkadaşlarının yanına döndü. Ama onlar da kızmışlardı:

— «Defol,» diye bağrıştılar. Sen kargalıktan çıkıp tavus kuşuna benzemek istiyorsun ha... Biz de seni istemiyoruz.»

BU MASAL BİZE NE ANLATMAK İSTİYOR?

Demek ki insan her gördüğünü taklit etmeye, ona benzemeye kalkışmamalı. Ne ise o olmalı. Arkadaşlariyle beraber oynamalı.

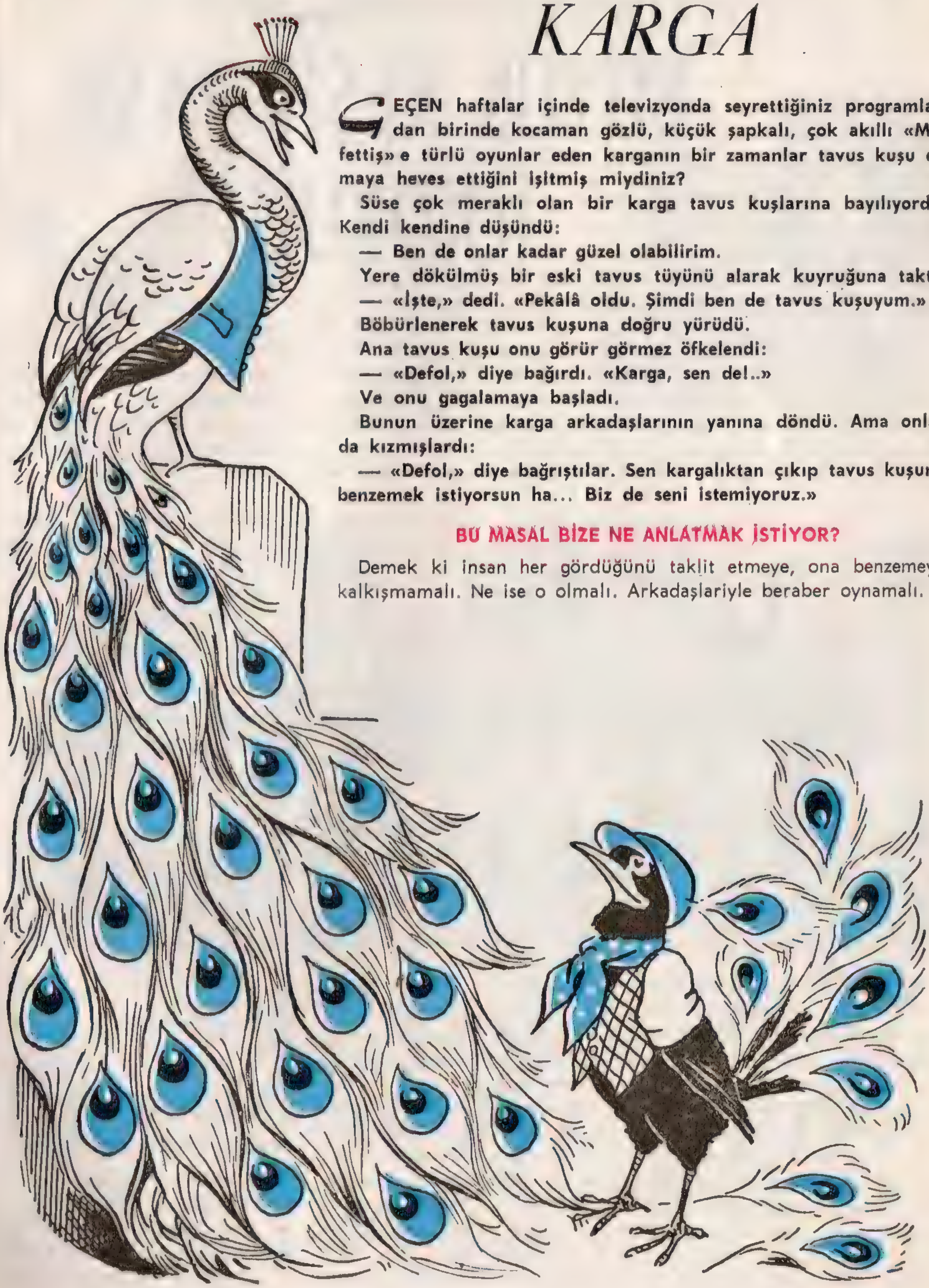

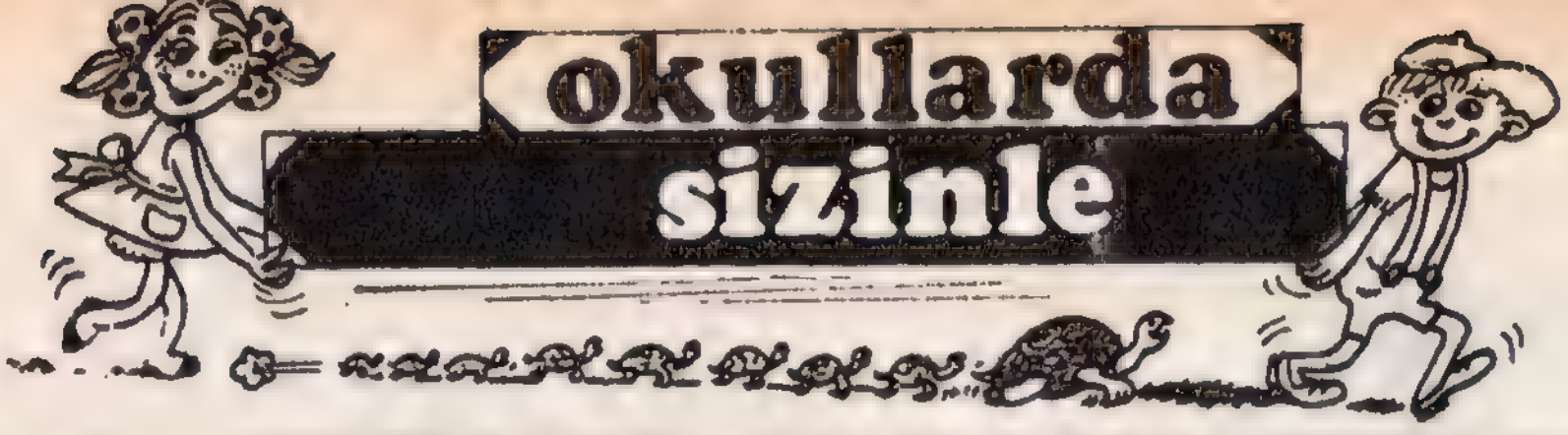

BÜYÜK REŞİT PAŞA İLKOKULU

Aynı zamanda «Büyük» diye tanınan ve bu hafta ziyaret ettiğimiz okula adını vermiş olan Mustafa Reşit Paşa 1799'da İstanbul'da doğmuştur. Genç yaşta eniştesi sadrâzam Seyyid Ali Paşa maiyetinde vazife görerek yetişmiş, sonra Babıâli kalemlerine devam etmiş, zamanla II. Mahmud'un dikkatini çekmiş ve onun tavsiyesiyle Fransızca öğrenmiş, 1834 yılında Paris elçisi, sonra Londra elçisi, 1836 yılında hariciye nazırı olmuş, II. Mahmud'a daima ilerici bir hamle olan Tanzimat'ın ilânını telkin etmiş ve onun 1839 yılında vefatıyla yerine oğlu Abdülmecid'in geçişinden dört ay sonra buna muvaffak olmuştur. Mustafa Reşid Paşa Abdülmecid devrinde altı kere sadrâzam olduktan sonra 7 ocak 1857 tarihinde bu görevde iken vefat etmiştir.

MÜDÜRÜ sayın Celâl Cantürk'ten aldığımız bilgiye göre Büyük Reşit Paşa Okulu 1840'da II. Mahmut'un eşi tarafından yaptırılmış, bazı şehzade ve sultanlar da burada okumuştur. Okula yukarıda hayatını anlattığımız Büyük Reşit Paşa'nın adı verilmiştir. 263 öğrencisi vardır. Bunlardan 147'si erkek, 116'sı kızdır. Başta müdür Celâl Cantürk olmak üzere Semra Aykın, Solmaz Ayrancıoğlu, Nebahat Yazıcıoğlu, Aynur Hacıbeyoğlu, Semiha Kubilay, Ayten Nazar, Mine Ünlüoğlu, Ayten Kadao ve Gönül Gökyıldız, okulun öğretmen kadrosunu oluşturmaktadırlar.

Okulda müzik ve folklor faaliyetleri gelişmiş durumda. Özellikle folklor dalında oldukça iddialılar. 1975 yılında yapılan ilkokullar arası folklor yarışmasına Gaziantep ekibiyle katılmış ve grup birinciliği kazanmışlar. Haftaya başka okulun başarılı öğrencileriyle birlikte olacağız.

Yarışma sonrası başarının coşkunluğu içindeki Gaziantep folklor ekibi, müdürleri Celâl Cantürk, öğretmenleri Semra Aykın ve Solmaz Ayrancıoğlu ile beraber.

MİNİMAGAZİN

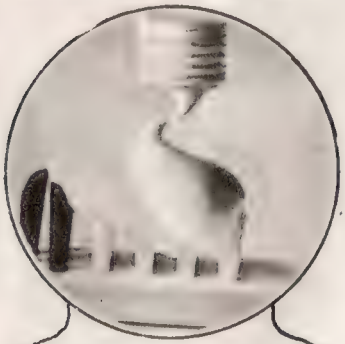

DİŞLERİNİZİ temiz tutuyorsunuz değil mi? 2000 yıldır insanların dişlerini temiz tutmak için yapmadığı kalmamıştır. Diş macunu yerine çok ince kum ya da toprak, biraz bal ve yağ karıştırılarak dişler temizlenirdi. Dişleri beyazlatmak için de Sünger taşı, Mür adı verilen bir çeşit kokulu sarı sakız, sedef parçaları ve bazı kemikler dövülerek diş tozu yapılmış. Ayrıca diş sabunları icad edilmiş. Bunlar da diş temizliğinde kullanılıyormuş.

Bu arada Misvakı anlatmadan geçmiyeceğiz. Misvak ucu dövülerek fırça haline getirilen, tabiî bir diş fırçasıdır. Bitki dilinde Salvatore Percica adı verilen Misvak ağacından yapılır. Bugün çeşitli diş macunları ve fabrika yapısı fırçalar piyasaya sunuluyor.

Siz de dişlerinizi her zaman temiz tutuyor, yemeklerden sonra fırçalıyorsunuz değil mi?

Almanya'da çocuklar için açılmış kayak okulunun minik öğrencileri. Küçükler bu okulda sabahtan akşama kadar sporla uğraşarak zamanlarını değerlendiriyorlar. Belki de gelecek olimpiyatların yıldız sporcuları arasına girecekler.

en büyük benim

BİZİM 23 Nisan gibi çocukları coşturan bayramlar Almanya'da da var.

Şimdi birçok Türk arkadaşları da bulunan Alman öğrencileri çeşitli kılıklara girerek bir festivale hazırlanıyorlar.

Bu resimde boksör olmaya heveslenen bir Alman çocuğu görüyorsunuz. Bir şeye daha heves etmiş bu yaramaz: Muhammed Ali gibi olmaya... Göğsündeki yazıda da «En Büyük Benim» diyor.

HAFTAYA DOĞAN KARDEŞ'İ ALMAYI UNUTMAYIN. EN İYİSİ ABONE OLUN. BU SENE YILLIK ABONE ÜCRETİ 30 LİRA DAHA UCUZ.

4 AŞ ve

GÜLMEK İNSANI ACIKTIRIYOR. MİDEM KAZINIYOR.
SCRATCH
AAAAGG..!
NE OLDU?
BOĞAZIM AĞRIYOR. GALİBA ÜŞÜTTÜM.!
BAKAYIM BUFFİ..
EEE!.
ÖNEMLİ BİR ŞEYMİ? DOKTOR!
HIMM.!
GÖRÜNÜŞE GÖRE PEK ÖNEMLİ BİR ŞEY DEĞİL. SANA MAVİ METİLENLE GARGARA TAVSİYE EDERİM.!
ÖNÜMÜZDEKİ KASABADA BİRAZ DURURUZ SEN GİDER ALIRSIN.!
HERKESİN BİLDİĞİ GİBİ MAVİ METİLEN, DİMETİL PARAFİNİLENDİAMİN'İN DEMİR PERKLORÜRÜYLE OKSİDE EDİLMESİYLE ELDE EDİLİR.!
EVET.! İYİ BİR İLAÇ OLMALI.!
BU SIRADA..
PAC
TAC
TRR..
RAA
OH!
PAT
İŞTE PROFESÖR TÜB'Ü ELE GEÇİRDİK ALBAYIM.!
PAT
PAT
PAT

KURKURU

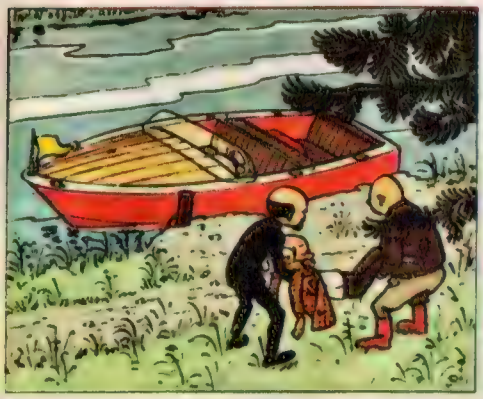

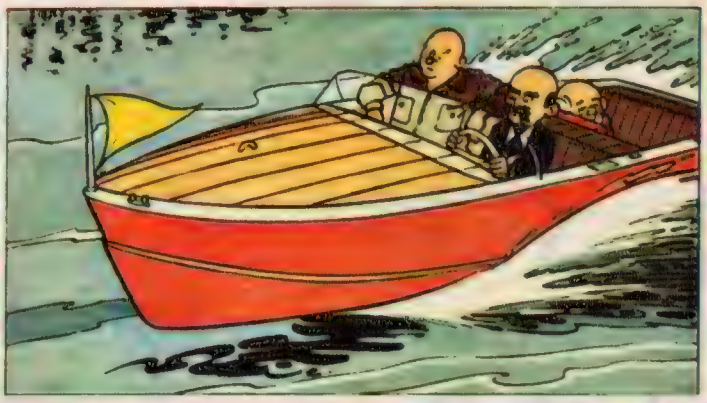

BİR KASABAYA GELİYORUZ./
PROFESÖR TÜB E TELEFON EDİP KURKURUYU ELE GEÇİRDİĞİMİZİ SÖYLEYELİM./

ALO./OTEL MALİS. TRATOR MU? PROFESÖR TÜB'Ü RİCA EDİYORUM. NEHİREMİ GİTTİ? PEKİ

İŞTE BİR ECZANE

PROFESÖR BURADAN GEÇECEK! BEKLİYELİM./

DURUN./MADEMKİ BURADA DURACAĞIZ BİRŞEYLER YİYELİM./
BU DA NE?

BU BENİM MAVİ METİLENİM.. HAFİF TOPLU OLDU GÜMDAN ANCA YETER./

JAMBONLU, KAZ CİĞERLİ SOSİSLİ BİRKAÇ SANDVİÇ VE BÜYÜK BİR MEYVA SUYU İSTİYORUM./

BÜYÜK ŞAİRLERİN SOSİSLER HAKKINDAKİ DÜŞÜNCELERİ NEDİR.
ACIKTIM

SURAYA BAKIN!

BULMACA OYUN EĞLENCE

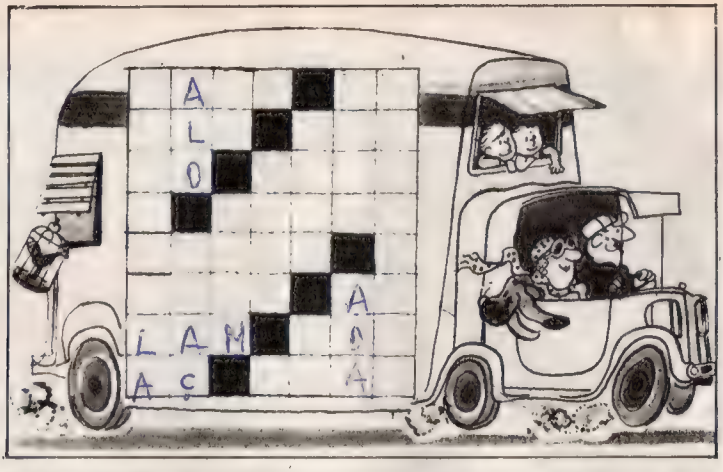

SOLDAN SAĞA — 1) Ucu keskin bir bıçak, Birli. 2) Karışık renkli, Bayağı. 3) Tersi askerlikte bir rütbe, Bir şeyin olmasını bekleyen. 4) Ayırma işlemi. 5) Sakat. 6) Bir erkek adı. Kırmızı. 7) Mikroskop camı, Fikir. 8) Tok olmayan, Yıldız (İng.).

YUKARIDAN AŞAĞIYA — 1) Bir şeker cinsi. 2) Telefonda söylenir, Çocuk yetiştirecek hale gelen. 3) Su, Üzüntülü. 4) Millet. 5) Bir kimsenin dinî buyruklarını yapma işlemi, Bir hayvanın halk dilindeki adı. 6) İnsan, Dört tarafı suyla çevrili kara parçası. 7) Uçan bir hayvan (çoğul).

BU YAZAR KİM?

MİLLÎ edebiyatımızın başlıca yazarlarındandır. Gönen ilçesinde doğmuştur. Babasının adı Ömer Şevki'dir. Kendisinin de birinci adı Ömer... Gönen'de ilk öğrenimini yapmış, ailesiyle birlikte İstanbul'a gelmiş, okumaya devam etmiştir. Harp Okulu'na girmiş, oradan subay olarak çıkmış, Edirne'de subay ve er okulunda öğretmenlik yapmıştır.

Bu arada edebiyatla uğraşmış, yazılar yazmış ve en çok hikâyeleriyle ün kazanmıştır.

Yakınlarda televizyonda canlandırılan bazı hikâyeleriyle onu çok iyi hatırlayacaksınız. Hikâyelerinin en meşhurlarının adları Bomba, Beyaz Lâle, Kaşağı, Pembe İncili Kaftan, Topuz, Forsa'dır.

Bu yazarımızı tanıyor musunuz?

(Doğru bilenlerin isimlerini takdir listemizde yayınlayacağız).

Harflerle işaretli vazonun numaralarla işaretli parçaları karışmış, sırayla yerine yerleştirebilir misiniz?

DOĞAN KARDEŞ'E ABONE OLACAKLAR İNDİRİMLİ ÜCRETİ NASIL ÖDEYECEKLER?

Sayısı 250 kuruştan yıllık tutarı 130 lira olan DOĞAN KARDEŞ dergisine bu defa yaptığımız indirimle 100 liradan abone olmak isteyen küçük okuyucularımız :

1 — Adınızı ve adresinizi bir kâğıda yazarak çevrenizdeki İş Bankası Şubesine müracaat ediniz.

2 — Göndereceğiniz 100 liranın DOĞAN KARDEŞ yıllık abone ücreti olduğunu söyleyiniz ve paranın İSTANBUL İŞ BANKASI TÜRBE ŞUBESİ 1183 NUMARALI NEŞRİYAT A. Ş. HESABI'na havale edilmesini isteyiniz.

İş Bankası'nın ilgilileri bu parayı adınız ve adresinizle birlikte DOĞAN KARDEŞ'e ileteceklerdir. Ve bu işlem için hiçbir masraf almayacaktır.

Abone ücreti olan 100 lira elimize geçtiği tarihten başlayarak tam 52 hafta süreyle 52 adet DOĞAN KARDEŞ muntazaman adresinize postalanacaktır.

Okuyucularımız isterlerse, aşağıki forumu doldurup keserek çevrelerindeki İş Bankası Şubelerine götürür ve abone ücreti ile birlikte verirler. Dergiyi kesmek istemezlerse, ayrı bir kâğıda kopyasını çıkarabilirler.

DOĞAN KARDEŞ YILLIK İNDİRİMLİ ABONE FORMU

..... İş Bankası Şubesi

Adım : .....

Adresim : .....

52 adet Doğan Kardeş için indirimli abone ücreti olan 100 lirayı ilgililere iletilmek üzere İSTANBUL İŞ BANKASI TÜRBE ŞUBESİ 1183 NUMARALI NEŞRİYAT A. Ş. HESABI'na havale etmenizi rica ederim.

18 MART ÇANAKKALE ZAFERİ

(Sayfa 16'dan devam)

İNGİLİZLER:

1 — Kuin Elizabeth dretnotu ağır hasar gördü.
2 — Inflekzibil kruvazörü çok ağır hasar gördü.
3 — Irrezistibil zırhlısı battı.
4 — Oşin zırhlısı battı.
5 — Agamemnon zırhlısı oldukça hasar gördü.
6 — Dört torpido battı.
7 — Bir mayın tarama gemisi battı.
8 — Bir torpido ağır hasar gördü.

FRANSIZLAR:

1 — Buve zırhlısı battı.
2 — Golvo zırhlısı batma derecesinde hasar gördü.
3 — Sufren zırhlısı ağır hasar gördü.
4 — Bir torpido battı.

18 mart zaferi, Türk zaferler tarihine altın bir sayfa eklemiştir.

ATATÜRK GELİYOR

Deniz savaşları bu suretle kazanıldıktan kısa süre sonra, 24 nisan 1915 tarihinde Çanakkale kara savaşları başlamış ve pek çetin şekilde geçen bu savaşlar Atatürk sayesinde, onun emrine verilen Türk ordusu tarafından kazanılarak düşman kıyılara kadar kovalanıp yer yer denize dökülmüş, nihayet 1916 yılı ocak ayında Çanakkale cephesinden tamamen çekilip gitmiştir. ■

Solvo: Topla yaylım ateşi.

MÜFETTİŞ

(Sayfa 20'den devam)

öğrencinin okuldan kovulmasına razı olmadım. Hatta onların kulağını bile çekmedim. Ama işte ben kovuluyorum. Alıştığım, sevdiğim, ayrılamadığım çocukların arasından kovuluyorum.»

İhtiyar, ayaklarını sürüyerek, sendeleyerek sarsak sarsak kapıya doğru gidiyordu. Başöğretmen arkasından üzüntü ile baktı. Müfettişin yüzü sararmıştı, yüzünde yaş taneleri vardı.

— «Hocamdı,» dedi. «Tanıyamadım onu. Hocamdı. Bir daha gelirse bırakın çocukları seyretsin. Bozuk havalarda sınıfa alın.»

Ama, ihtiyar öğretmen bir daha okula gelmedi.

■ **KEMALETTİN TUĞCU**

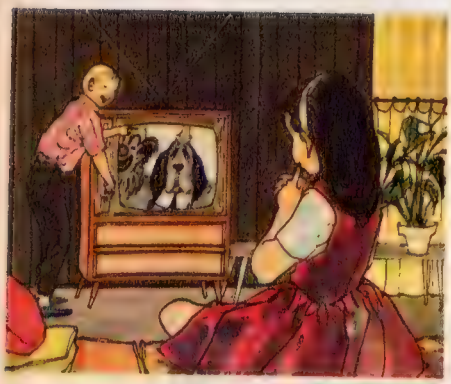

TELEVİZYON NEDİR, NASIL ÇALIŞIR?

Görme ve İşitme

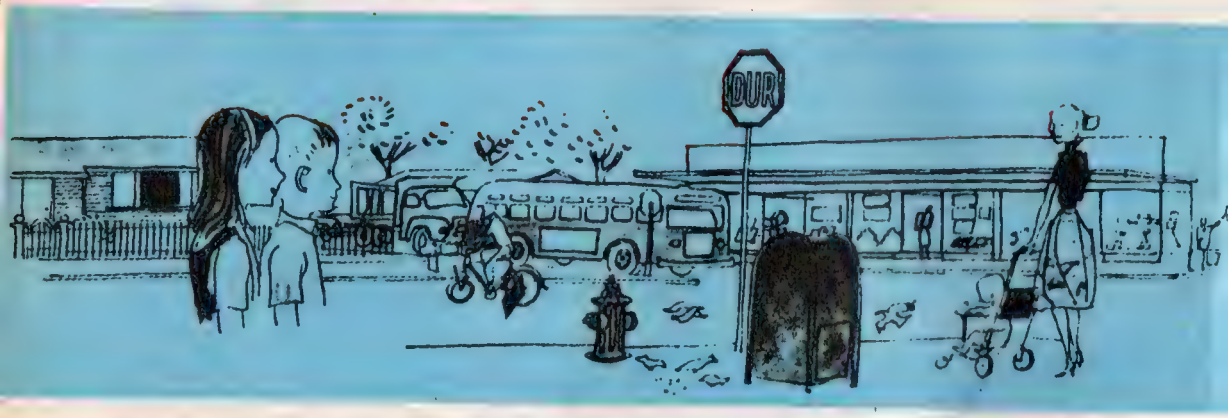

Sokakta yürürken sadece size yakın şeyleri görebilirsiniz. Bir dağın tepesinden bakarsanız çok uzaklardaki şeyleri görebilirsiniz. Ama bu şeyler küçük görünürler ve onları görmek çok zordur.

Televizyonla çok uzaklarda olan şeyleri görebilirsiniz. Hem de çok iyi görürsünüz. Televizyon uzaktaki şeyleri görme demektir.

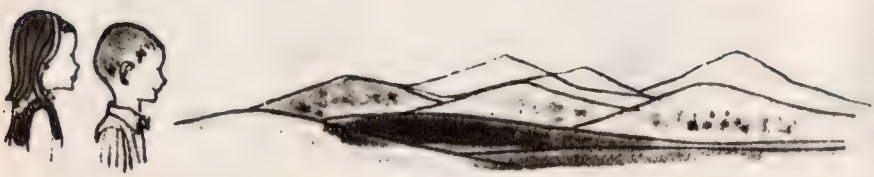

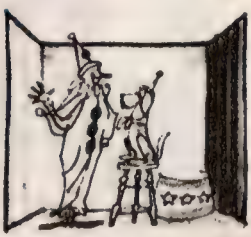

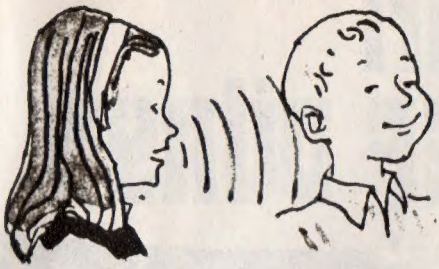

Yanınızdaki sesleri sadece kulaklarınızla işitebilirsiniz.

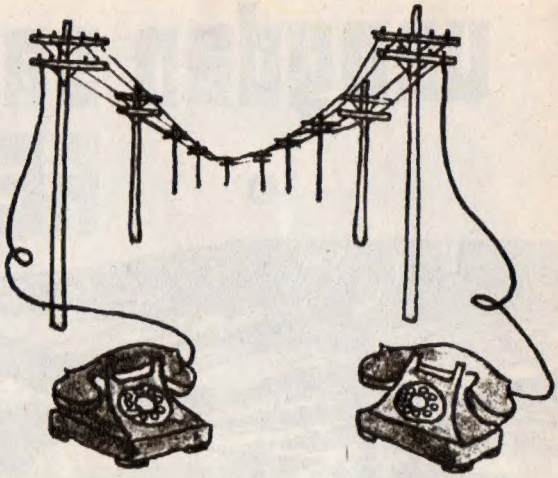

Telefonla çok uzaktaki sesleri işitebildiğiniz gibi sesinizi de çok uzaktaki arkadaş ve akrabalarınıza duyurabilirsiniz.

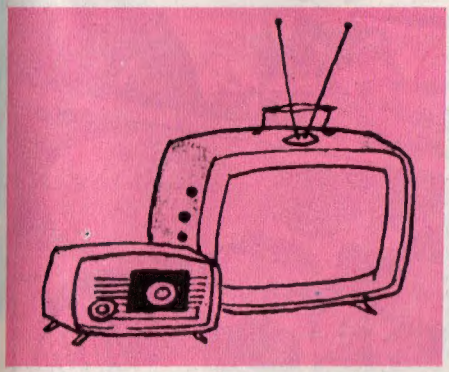

Radyo ve televizyon da tıpkı telefon gibi çok uzaktaki sesleri yakınınıza kadar getirir, fakat sesi taşımak için telefondaki gibi tellere ihtiyaç yoktur.

Birçok okuyucularımızın tatil günlerinde ve akşamları uygun saatlerde kendileri için yararlı görülen proğramlarını merakla izledikleri televizyonun ne olduğunu, nasıl çalıştığını öğrenmek istediklerini biliyoruz. Milli Eğitim Bakanlığımız'ın Yayın Müdürlüğü ile Amerikan İktisadî Yardım Teşkilâtı işbirliği yaparak bu konuyu çok açık bir şekilde anlatmış ve Talim - Terbiye Dairesi Başkanlığı da yardımcı fen bilgisi olarak ilk ve orta okul öğrencileri için tavsiyeye değer bulmuştur. Bu çok faydalı hizmetin bir bölümünü bu hafta sizlere aktardık.

Televizyon stüdyosundan evinize kadar gerilmiş teller yoktur, kimi zaman bu insanların aklını kurcalamış ve bir türlü nasıl olduğunu anlayamamışlardır. Oysa şimdi küçük çocuklar bile bunun nedenini bilmektedirler.

(Haftaya başka bir bölüm)

uzaydan saldırı

❸ HEDEF DÜNYA

BU ÇIKARTI-
RIM AMA BEN
LİGİME DÖN-
MELİYİM.!

İŞTE ÇI-
KIYOR. BE-
Nİ FARKET-
MEDİ.!

SAHİLE
YAKINIZ
AMA YÜ-
ZÜLMEZ

JOCK GERİYE BAKINCA

AA.. KÜTÜĞÜ
GYNATMIŞSIN!

KARA BALIKÇIYA YA-
KALANDI..!

AAAHH!..
OLAMAZ!

EYVAH!

YASA - AL DE
LİĞİ KAPAT.!

BENDEN
UZAK
DUR!

DİNLE A-
CIKLAYA
YIM!

JOCK TELSİ-
Zİ KAPTI...

BENDEN
ZARAR
GELMEZ

HABER HEMEN
ALINDI...

EVET.! DAHA
ÖNCE SÖYLE-
NEN ADAM OL
MALI...

O SIRADA

GERİÇE-
KİL! VURU-
RUM.!

YARDIM
EDİN! UZAY
CANAVARI
BU....

MOTOR
GELİYOR! GİT-
MELİYİM!

GEMİYE GELİNCE....
UÇUŞA HAZIRLANI! KARG'IN BULAMAYACAĞI BİRYERE GİZLENELİM!
PEKİ KAPTAN! AMA KARG YAKITIMIZIN AZ OLDUĞUNU BİLİYOR!
KARG GİDEN GEMİYİ GÖRDÜ....
DEMEK GEMİYİ SAKLAYACAKLAR 300 MİL GİDEBİLİRLER.!
YARIM SAAT SONRA
BALIKÇI TEKNESİ! İNSAN KILIĞINA GİRMELİYİM!
DUR ORADA!
DENİZDEN GELEN BU ADAM BALIKÇIDA ŞAŞKINLIK UYANDIRMADI...
ZAVALLI! DONMUŞ OLMALISIN SANA GİYECEK VEREYİM.!
CORİOS'UN GÖZÜNÜ GÖRMEMELİ!
BALIKÇI TEKNESİ İLERLEMEYE BAŞLADI....
BOMBA GEMİYİ BULMAM GEREK.!
ADIN NE SENİN! SENİ BURALARDA İLK KEZ GÖRÜYORUM
O ANDA.....
ADIM ŞEY....
ÇARPTIK!
BATACAĞIZ!
VAAGO

(Devamı Var)